

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 26.4.2012 (Pest Megyei Bíróság (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság v. Invitel Távközlési Zrt

(Asia C-472/10) ⁽¹⁾

(Direktiivi 93/13/ETY — 3 artiklan 1 ja 3 kohta — 6 ja 7 artikla — Kuluttajasopimukset — Kohtuuttomat sopimusehdot — Elinkeinonharjoittaja muuttaa yksipuolisesti sopimusta — Kansallisessa lainsäädännössä nimetyin järjestön kuluttajien nimissä yleisen edun vuoksi nostama kieltokanne — Sopimusehdon kohtuuttomuuden toteaminen — Oikeusvaikutukset)

(2012/C 174/08)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Pest Megyei Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Vastaaja: Invitel Távközlési Zrt

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Pest Megyei Bíróság — Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) 3 artiklan 1 kohdan yhdessä sen liitteessä olevan 1 kohdan j alakohdan ja 2 kohdan d alakohdan kanssa ja 6 artiklan 1 kohdan tulkinta — Ehto, jonka mukaan elinkeinonharjoittaja voi yksipuolisesti muuttaa sopimusehtoja ilman pätevää syytä ja esittämättä yksiselitteisesti hintojen vaihtelumenetelmää — Ehdon kohtuuttomuus — Mitä oikeudellisia vaikutuksia seuraa sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamisesta ryhmäkanteella vireille saatetussa asiassa?

Tuomiolauselmä

1) Kun kansallinen tuomioistuin ratkaisee kansallisessa lainsäädännössä nimetyin järjestön kuluttajien nimissä yleisen edun vuoksi nostaman kieltokanteen, sen tehtävänä on kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 3 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla arvioida, onko kuluttajasopimuksen yleisissä sopimusehdoissa oleva ehto, jossa elinkeinonharjoittaja määrää, että se voi yksipuolisesti muuttaa tarjottavaan palveluun liittyviä kuluja, mutta jossa se ei kuitenkaan selvästi kuvaa näiden kulujen vahvistamistapaa tai esitä pätevää syytä muuttamiselle, kohtuuton. Kyseisen tuomioistuimen on tuossa arvioinnissa riidanalaisen sopimusehdon sisältävän kuluttajasopimuksen yleisissä sopimusehdoissa olevien kaikkien ehtojen ja näiden yleisten sopimusehtojen lisäksi mahdollisesti sovellettävien, oikeuksia ja velvollisuuksia asettavien kansallisten säännösten valossa tarkistettava muun muassa, onko tarjottavasta palve-

lusta aiheutuvien kulujen vaihtelun syyt tai niiden vaihtelumenetelmä esitetty selkeästi ja ymmärrettävästi ja onko kuluttajilla tällaisessa tilanteessa oikeus purkaa sopimus.

2) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä sen 7 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että

— sen vastaista ei ole, että kun kansallisessa lainsäädännössä nimetty järjestö on kuluttajien nimissä yleisen edun vuoksi nostanut kyseisen direktiivin 7 artiklassa tarkoitetun kieltokanteen, jota käsiteltäessä todetaan, että kuluttajasopimuksissa oleviin yleisiin sopimusehtoihin sisältyvä kohtuuton ehto on pätemätön, tämä toteaminen vaikuttaa kyseisen lainsäädännön mukaan kaikkiin niihin kuluttajiin, jotka ovat tehneet asianomaisen elinkeinonharjoittajan kanssa sellaisen sopimuksen, johon näitä samoja yleisiä sopimusehtoja sovelletaan, mukaan lukien myös kuluttajat, jotka eivät olleet asianosaisina kieltokanneasiassa

— jos kansalliset tuomioistuimet tällaista asiaa käsitellessään toteavat kuluttajasopimusten yleisissä sopimusehdoissa olevan sopimusehdon olevan kohtuuton, niillä on velvollisuus viran puolesta — myös tulevaisuudessa — tehdä tästä kaikki kansallisessa oikeudessa säädetty päätelmät, jotta kyseinen sopimusehto ei sitoisi kyseisen elinkeinonharjoittajan kanssa sellaisen sopimuksen tehneitä kuluttajia, johon näitä samoja yleisiä sopimusehtoja sovelletaan.

⁽¹⁾ EUVL C 346, 18.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.4.2012 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-508/10) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/109/EY — Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema — Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskeva hakemus — Kolmannen maan kansalaisen, joka on jo saanut pitkään oleskelleen henkilön aseman yhdessä jäsenvaltiossa, tai hänen perheenjäsenensä hakemus oleskeluluvan saamiseksi toisessa jäsenvaltiossa — Toimivaltaisten viranomaisten vaatimien maksujen suuruus — Maksujen suhteettomuus — Oleskeluoikeuden käytön este)

(2012/C 174/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande ja R. Troosters)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. M. Wissels ja J. Langer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamies: T. Papadopoulou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY (EUVL 2004, L 16, s. 44) rikkominen — Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskeva hakemus — Maksut — Liian korkeat ja ei-tasapuoliset määrät — Keino estää oleskeluoikeuden haltijoita käyttämästä oikeuttaan

Tuomiolauselma

- 1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY mukaisia velvoitteita, koska se on soveltanut pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa Alankomaissa hakeviin kolmansien maiden kansalaisiin ja henkilöihin, jotka ovat saaneet tämän aseman muussa jäsenvaltiossa kuin Alankomaiden kuningaskunnassa ja jotka haluavat käyttää oikeutta oleskella tässä jäsenvaltiossa, sekä heidän perheenjäseniinsä, jotka hakevat lupaa siirtyä heidän mukanaan tai seurata heitä myöhemmin, liiallisia ja suhteettomia maksuja, jotka voivat muodostaa esteen mainitussa direktiivissä annettujen oikeuksien käyttämiselle.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Helleenien tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 26.4.2012 (Østre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — DR ja TV2 Danmark A/S v. NCB — Nordisk Copyright Bureau

(Asia C-510/10) (¹)

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — Direktiivi 2001/29/EY — 5 artiklan 2 kohdan d alakohta — Oikeus välittää yleisölle teoksia — Kappaleen valmistamista koskevasta oikeudesta poikkeaminen — Yleisradio-organisaatioiden omin välinein ja omia lähetyksiään varten tekemät lyhytaikaiset teosten tallenteet — Kolmannen osapuolen välinein tehdyt tallenteet — Yleisradio-organisaation velvollisuus korvata kaikki kolmannen osapuolen toimista ja laiminlyönneistä aiheutuvat haittavaikutukset)

(2012/C 174/10)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantajat: DR ja TV2 Danmark A/S

Vastaaja: NCB — Nordisk Copyright Bureau

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Østre Landsret — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10) 5 artiklan toisen kohdan d alakohdan tulkinta — Edellytykset, joiden täytyessä voidaan poiketa kappaleen valmistamista koskevasta yksinoikeudesta — Yleisradio toimintaa harjoittavien toimijoiden omin välinein ja omia lähetyksiään varten tekemät lyhytaikaiset tallenteet — Yleisradio-organisaatio, joka on tilannut riippumattomilta ulkopuolisilta televisiotuotantoyhtiöiltä tallenteita voidakseen käyttää niitä omissa lähetyksissään

Tuomiolauselma

- 1) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 kohdan d alakohtaan sisältyvää ilmaisua "omin välinein" on tulkittava itsenäisesti ja yhdenmukaisesti unionin oikeuden nojalla.
- 2) Direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan d alakohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin 41 perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että yleisradio-organisaation omiin välineisiin katsotaan sisältyvän sen puolesta tai sen vastuulla toimivan kolmannen osapuolen välineet.
- 3) Selvitettäessä, voidaanko yleisradio-organisaation omia lähetyksiään varten kolmannen osapuolen välinein tekemiin tallenteisiin soveltaa direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädettyä lyhytaikaisia tallenteita koskevaa poikkeusta, kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida, voidaanko kyseisen kolmannen osapuolen katsoa toimivan pääasian olosuhteissa yleisradio-organisaation "puolesta" tai ainakin sen "vastuulla". Arvioitaessa, onko kolmas osapuoli toiminut yleisradio-organisaation "vastuulla", olennaisena edellytyksenä on se, että yleisradio-organisaation on korvattava kolmansia — erityisesti tekijöitä, jotka saattavat kärsiä vahinkoa teostensa luvattomasta tallentamisesta — kohtaan kaikki kolmannen osapuolen — esimerkiksi ulkopuolisen juridisesti itsenäisen televisiotuotantoyhtiön — toimista ja laiminlyönneistä aiheutuvat haittavaikutukset samalla tavoin kuin jos yleisradio-organisaatio olisi itse toteuttanut nämä toimet ja syyllistynyt näihin laiminlyönneihin.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.